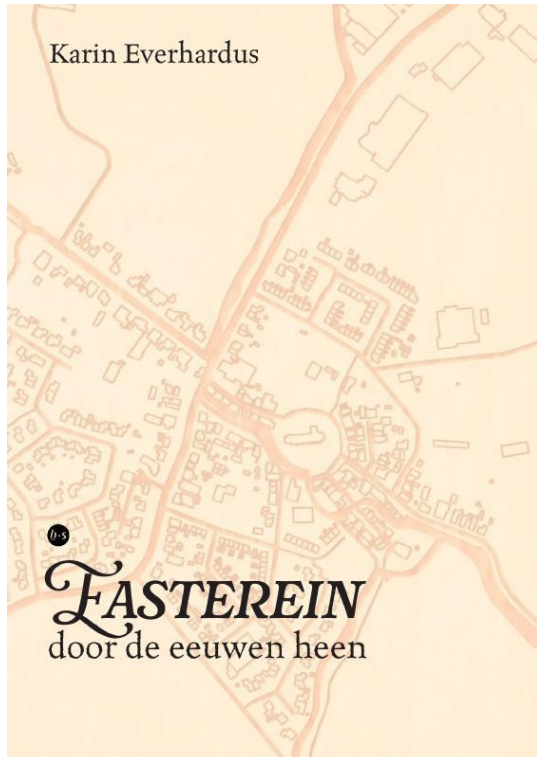

Karin Everhardus

Easterein door de eeuwen heen

Genre: Geschiedenis
Formaat: A5
Uitvoering: Paperback
Geïllustreerd
ISBN: 9789465091259
Aantal pagina's: 124
Prijs: €19,50, incl. verzendkosten
naar Nederland en België

Samenvatting

Easterein of Oosterend, een Fries dorp, is gelegen te midden van weilanden en vlak landschap, waar hier en daar een boerderij ligt en koeien op het land grazen.

In dit boek wordt Eastereins geschiedenis onthuld aan de hand van de straatnamen. Het begint inleidend, waarna vanuit het middelpunt - waar de kerk staat - een 'tocht' door het dorp volgt. Wandel mee, van wijk naar wijk en van straat naar straat, lees over de historie die erbij om de hoek komt kijken, blijf even stilstaan bij markante gebouwen en vroegere bewoners.

Een verhalenbundel met verhelderende plattegronden, afbeeldingen en anekdotes, in een luchtige stijl.

[Bestellen](#)

Over de auteur

Als kind al schreef Karin Everhardus sprookjes en verhalen. Daarbij was zij van jongs af aan een fervent boeklezer en ontwikkelde ze een voorliefde voor geschiedenis. Deze passie kwam tot bloei nadat zij naar Friesland verhuisd was, waar ze begon met schrijven voor de '10voor8' rubriek van Tresoar, een Fries documentatiecentrum in Leeuwarden. Later verschenen er stukjes geschiedenis van haar hand in het maandelijkse dorpskrantje van Easterein, en af en toe schrijft ze een 'Dat wie doe' voor een regionale krant.

'Dat wie doe', zeggen ze in Friesland, 'Dat was toen'...

Zeven zelfs

Ooit waren er zeven bruggetjes, die over de kerkgracht naar de dorpskerk leidden.

Het was niet gebruikelijk dat een kerk binnen een gracht lag, maar een stins (stenen huis) was meestal wel omringd door water. Voor zo'n verdedigingsbouwwerk was een gracht zelfs onmisbaar.

En een stins was er in Easterein, deze fungeert nu als kerktoren.

Stins

De stenen stins van Oosterend werd waarschijnlijk in de dertiende eeuw gebouwd. Zelfs de spits was oorspronkelijk van steen, maar deze werd in 1672 door een blikseminslag vernietigd.

Tijdens of na de bouw van de toren zal de gracht gegraven zijn.

Oorspronkelijk stond de stins los van het kerkgebouw, diende eeuwenlang als toevluchtsoord voor de dorpsbewoners ter bescherming tegen ramspoed en rondlopend gespuis.

De dorpstoren had ooit een ijzeren deur als ingang, en een stenen gewelf dat bestand was tegen brandstichting.

De kerkklokken werden geluid ter aankondiging van kerkdiensten en rituelen, maar ook voor bekendmakingen als een overlijden of bruiloft.

Vooraf tijdens de middeleeuwen werd middels het herhaalde slaan van de klepel tegen de klok, ramspoeden aangekondigd. Bij onweer en onheil, brand en watersnood, bij overlast van soldaten, rovers of ander slechtgezind volk.

Door de ligging aan de westzijde, was en is de toren nog steeds een blik- én windvanger voor het kerkgebouw.